

Bloemenvaas, speld, armband en twintig rijlessen

In aanloop naar de Olympische Spelen hielden Friese topsporters 36 weken een dagboek bij voor de lezers van de LC. Vier van hen schoven aan voor het kerstdiner om terug te blikken op hun olympisch jaar: zeilster Marit Bouwmeester, turnster Céline van Gerner, beachvolleyballer Richard Schuil en roeier Sjoerd Hamburger.

PETER VAN DER MEEREN,
EDWIN FISCHER EN
JOHAN STOBBE

Topsporters hebben altijd belangstelling voor elkaar. In afwachting van de patrijsborst doceert Sjoerd Hamburger het gezelschap onder andere over hoe handig om te gaan met declaratieformulieren. Ondertussen toont Marit Bouwmeester een foto van haar net gekochte galajurk voor de feestdagen.

Als Hamburger en Richard Schuil de adressen van hun schoenleveranciers uitwisselen (de roeier heeft maat 50, Schuil leeft op iets bescheidener voet: 48) vertelt Bouwmeester over haar vorige optreden in galajurk. In Engeland, aan de zijde van haar vriend Ben Ainslie, viervoudig winnaar van olympisch zeilgoud. „Ik wist dat er hotemetoten zouden zijn, maar verder had Ben weinig verteld. Stelt-ie me voor aan een vrouw. Ik zeg: 'Hello, I am Marit, nice to meet you' en verder niks. Hoor ik later dat het de prinses was van die paarden, Anne. Ik zeg tegen Ben: dat had je me ook wel even kunnen zeggen!”

Er wordt veel gelachen deze avond. Over hoe het eerste feestje van Bouwmeester - meteen na haar finale, toen ze zeker was van zilver - letterlijk in het water viel.

„Ik zat aan boord wat te klooiën met de Nederlandse vlag die ik toegeworpen kreeg, word ik ineens door mijn eigen giek overboord geduwd. Ik had houden en keren om weer bij m'n bootje te komen.” Maar alles beter dan voorprogramma gedoe. „Ik weet dat Edith Bosch (judoka, red.) haar juichen thuis al voor de spiegel stond te oefenen...”

Over een feestje gesproken. Waar denkt een mens aan terwijl hij bijvoorbeeld als beachvolleyballer knokt voor brons? „Ik weet nog goed wat er door mijn hoofd flitste”, bekent Schuil. „Het was in de tweede set, we hadden die Letten bij de strot. 'Oh nee', dacht ik, 'nou moeten we straks naar het Holland Heineken Huis'... Daar zat ik totaal niet op te wachten.” Hij lacht, maar een beetje als de welbekende boer met kiespijn. „Dáár is het waarschijnlijk mis gegaan...”

'DE BESTE LOSER'

Schuil - voor de vijfde keer op de Spelen - en partner Reinder Nummerdor eindigden in Londen als vierde. Beroerder kan niet, zou je

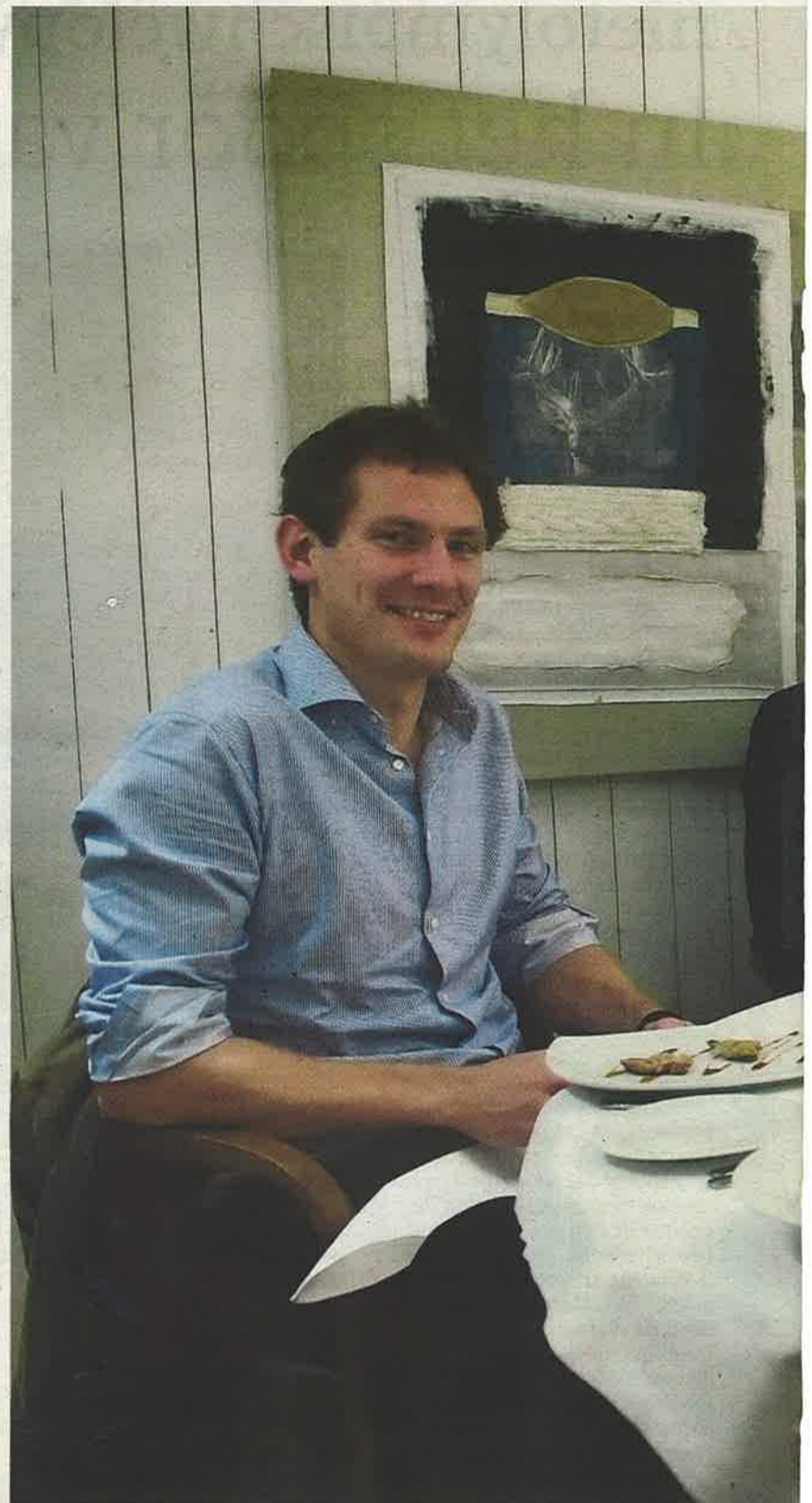
denken. Maar Bouwmeester weerspreekt dat. Het winnen van zilver voelt als het verliezen van goud. „Het was voor mij het slechtst denkbare scenario. Ik had voor de Spelen in Weymouth alle wedstrijden gewonnen, maar ineens waren de omstandigheden anders. Ik baalde enorm. Ik ging voor goud, zo ben ik zeven jaar lang opgevoed. Mijn coach zegt altijd: tweede? Dat is de beste loser.”

„De 'even' plaatsen in de sport zijn altijd het ergst”, aldus Hamburger, vijfde met de Holland Acht in de olympische finale. Schuil: „Het ergste voor ons was eigenlijk al het verlies in de halve finale. Eerlijk is eerlijk: daarna was het beste eraf.”

Bouwmeester was er na de ontknoping minstens zo beroerd aan toe als Schuil. „Ik wilde mijn roer kapot slaan, maar dat lukte niet. Het moet niet arrogant klinken, maar ik vond gewoon dat ik de beste was. In mijn ogen had ik gefaald. De frustratie zat diep. Ik heb wel gefeest, maar de eerste dagen heb ik mijn pokerface opgezet. Het was dat Ben zei: je hebt zilver! Ga je nu eens normaal doen?”

Céline van Gerner hoort het met lichte verbazing aan. De turnster eindigde in Londen als twaalfde tijdens de meerkampfinale. „Ik heb het maximale gepresteerd”, zegt ze. „Op het belangrijkste moment in mijn leven heb ik een persoonlijk record neergezet.” Van Gerner hield er niet alleen een goed gevoel aan over, maar ook mooie cadeaus. Wat te denken van twintig gratis rijlessen én een 'eigen' turnhal in haar woonplaats Emmeloord? „Dat een hal mijn naam draagt, maakt me erg trots.”

Schuil: „Ik heb de gouden bondsspeld gekregen. En een oranje fiets, maar ja, te klein, dus die is naar mijn vrouw gegaan.”

Hamburger: „Foto's van jezelf, dat is het ergste wat ze je kunnen geven. Goed bedoeld hoor, maar die ga je toch niet allemaal bij jezelf aan de muur hangen?” De Oudebeker kreeg onder andere een bloemenvaas met inscriptie. Bouwmeester is vooral blij met de armband, geschonken door de hele familie. „Die viel iets duurder uit dan gepland, maar hij is schitterend.”

DIPJE

De feestjes, onderscheidingen en presentjes konden niet voorkomen dat na Londen een moeilijke periode aanbrak. „Ik heb een dipje gehad”, zegt Van Gerner. „Het liep niet zo lekker. Enkele weken geleden ben ik met een personal trainer begonnen met wat andere sporten. Zwemmen, schaatsen, ik heb zelfs een keertje gebokst.” Bouwmeester: „Het olympische gevoel was snel weg. Ik was mijn ritme kwijt. Ik heb schatten van ouders, maar als je bijna driehonderd dagen van huis bent, is het idee om lang thuis te zitten niet echt aantrekkelijk. Ik ben cursussen gaan doen, fitness en sportvoeding.”

Hamburger schakelde haast moeiteloos om. „Na een dag of drie had ik al weer zin om een stuk te roeien.” Van zijn baas (een organisatie-adviesbureau) kreeg hij tot

'Epke was een soort anti-held die het dan toch flikte'

november vrij. „Ik heb trouwerijen van vrienden in Polen en Amerika bezocht.”

Ondertussen zocht hij naar antwoorden op vragen over zijn toekomst. „Ik zou best nog twee Spelen kunnen doen, maar wil ik weer dertig weken per jaar in het buitenland zitten? Kun je dat maken naar je partner?” Hij denkt daarbij ook praktisch. „Dat ik als roeier niet zoveel verdient, okee, dat accepteer ik. Maar als ik nog eens acht jaar doorga, bouw ik nog eens acht jaar geen pensioen op en kan ik geen hypotheek afsluiten.”

De roeier weet nog niet hoe zijn sportieve toekomst er uitziet. Schuil wel. Hij gaat nog één jaar door en zet er dan een punt achter. Geen zesde Spelen. Bouwmeester: „Nou, ik vind vijf al ongelooflijk, dat haal ik niet.” Schuil was voorbereid op 'de post-olympische dip'. „Omdat we wisten dat het mis

